

lers kommer til afstemning – som de er for. Det skal man vist være radikal for at finde ud af. Jeg kunne ikke finde ud af det, og derfor forlod jeg partiet for 10 år siden.

Tak til ordførerne. Bortset fra den radikale, mærkelige holdning – men det blev da ærligt fremstillet her – så ser man jo altså, at kronepartierne, de, der ønsker at holde fast i kronen, synes, at det slet ikke er så tosset; de ønsker sådan en informationsavis, hvor man samlet på ét sted, udsendt centralt fra Folketinget til alle danske familier og husstande, kommer med information, og hvor hvert parti og bevægelse har sin plads til at skrive lige præcis det, man selv finder er allervigtigst for at stemme ja eller nej.

Sådan en central oplysningspublikation, hvor man har alle bevægelsernes synspunkter og anbefalinger, er da interessant, og det var jo også derfor, man lavede det i 1986 og i 1992 og i 1993. Det er jo ikke bare et stykke papir eller en pjece blandt så mange andre. Det er her, man har samlet det hele – alle de mange pjecer, vi nu skal dynges til med hele vejen frem til den 28. september. Det er jo forvirrende, det er et virvar, et hav af papirer, hvor man ellers – for de var kommet alligevel – havde haft muligheden, som man havde det i 1986, 1992 og 1993, for at tage ét, nemlig Folketingets avis, frem og se på synspunkterne samlet ét sted, holde dem op mod hinanden.

Jeg har en fornemmelse af, at det ønsker man ikke fra europartiernes side, fordi man er bange for, at så står argumentationen ikke så stærkt. Så vil man køre ensidigt. Og dertil kommer, at man fra jupartierne side jo klart står med de fleste penge i ryggen, og at organisationerne og erhvervslivet formentlig planlægger en kampagne, der bliver en ren tæppebombning gennem medierne i september måned i en ulige økonomisk styrkeprøve med kronepartierne, der ønsker at holde fast ved den danske valuta og dermed dansk selvbestemmelse på hele det økonomiske område.

Der har været nævnt fra flere af ordførernes side, at der jo er penge og ekstrabevillinger fra Nævnet vedrørende EU-oplysning, og der er jo også Folketingets EU-Oplysning, der prøvede at lave et eller andet, som kunne sendes ud. Det sidste kan måske være meget godt, men det kan jo ikke erstatte de glimrende aviser, som vi havde der forud for afstemningerne i 1986, 1992 og 1993.

Det er i øvrigt meget interessante aviser. De ligger stadig rundt omkring i hjemmene og på

bibliotekerne og også i Folketingets bibliotek, og man kan f.eks. læse, hvad Socialdemokratiet sagde i 1986, nemlig: Et skridt mod Unionen – stem nej! Siden er vi kommet mange skridt videre, men nu skal folk pludselig stemme noget andet. Det er måske også derfor, man gerne vil være fri for en sådan publikation, der er så lødlig og så spændende, at den bliver gemt og kan trækkes frem senere.

Jeg siger tak til SF's ordfører, som jeg synes kom med en udstrakt hånd. Lad os i første omgang tale i Folketingets Europaudvalg om at få sådan en publikation, som vi altså tre gange tidligere har kunnet blive enige om. Hvis det kan ske på en anden måde end gennem dette forslag, er det da fuldstændig ligegyldigt. Det afgørende er, at det sker. Lad os bruge det gode i det danske folkestyre, lad os tale os til enighed. Det er jo sket før.

Hr. Keld Albrechtsen, som jeg ellers ikke kan lide at være enig med, fordi vi har helt forskellige udgangspunkter, betegnede Økonomiministeriets tykke rapport på 550 sider som statsbetalt propaganda, og jeg er tæt på at være enig med hr. Keld Albrechtsen. Den er så ensidig, at den overhovedet ikke har nogen forbindelse med det, som f.eks. de økonomiske vismænd har skrevet om samme sag, altså fordele og ulemper ved, at Danmark afskaffer kronen til fordel for en EU-enhedsv valuta. De to publikationer er helt, helt forskellige. Men heldigvis har ministeren og regeringen jo inviteret alle, der har lyst til at gå publikationen igennem, til en teknisk gennemgang ovre i ministeriet, og det har jeg selv og den organisation, jeg deltager i, sagt ja tak til. Vi møder op på fredag kl. 9 tre mand høj, økonomer fra Nationernes Europa, til 3 timers gennemgang af den rapport, og det bliver noget, økonomerne derovre aldrig kommer til at glemme.

Flere af ordførerne var inde på det samme som fru Anne Bastrup, nemlig at vi bør tale videre om det, og at denne sag ikke er lukket. Der er jo stadig omtrent et halvt år, til vi skal stemme om valutaen. Skal vi afskaffe den? Skal vi bevare den? Skal vi gå over til den fælles valuta, som tumler ned i et lodret styrtdyk i øjeblikket?

Tingene kan måske ændre sig, men der er stadig så meget tid, at der også er tid til at finde sammen om en fælles publikation, som jeg tror vil gavne demokratiet og give et bedre beslutningsgrundlag. Det vil være noget, hvor alle familier og alle husstande på et samlet sted kort